

НАЧАЛЬНИК УКРАЇНСЬКОЇ
ВІСЬМОВОЇ ЛІКВІДАЦІЙНОЇ
КОМІСІЇ В Р.П.П.

"15" травня 1921 року

Ч. 2217

м.ст.В а р ш а в а

24
4/6
ДОКЛАД.

I
У відповідь на придпис Ваш від 14/У доношу:
Після повороту із Тарнова в п'ятницю 13 травня в дору-
ченні мені Комісії виявились такі обставини:
Команда міста на підставі ноти нашого Посла про лікві-
дацію усіх Інституцій У.Н.Р. надіслала своїх агентів
до Польського Котелю, які почали вимагати звільнення
помешкань, зайятих по реквізіції співробітниками Комі-
сії, забравши навіть ключі від помешкань; на Гараж Ко-
місії сержант начинив замок /колодку/ і взагалі сво-
ім поведженням викликали обурення всієї Комісії, заки-
даючи нам, що ми вже не існуємо, що ясно зазначено в
ноті, оголошеній в пресі.

ДО П.ГОЛОВНОГО

ОТАМАНА, Копія ПРЕМ-
'ЕР МІНІСТРУ.

Коли я звернувся до Начальника Секції Інтерно-
ваних при Міністерстві Справ Закордонних майора ГОШОВ-
СЬКОГО з протестом відносно поведження чинів Коменда-
тури і з запитом, чому досі нелегалізовано становище
Ліквідаційної Комісії наказом по ШвЗ.С., як це було
обіцяно Товаришом Міністра ДОМБРОВСЬКИМ 6/У на нара-
ді змішаної Україно-Польської Комісії, /в нараді прий-
мали участь по заклику Товариша Міністра ДОМБРОВСЬКО-
ГО я, Генерал БЕЗРУЧКО, Полковник БОНДОРОВСЬКИЙ і Сот-
ник ДРАЧЕНКО, а з польської сторони: Віце-Міністр ДОМ-
БРОВСЬКИЙ, Полковник Граф СОЛОГУБ і майор ГОШОВСЬКИЙ /,
то майор ГОШОВСЬКИЙ відповідь, що проект наказу готовий
але чомусь не вийшов; щоб уникнути подібних неприємно-
стей з боку нижчих органів Польської місцевої влади,
які повесали з приводу оголошеної ноти Вам треба не-
важно персонально звернутись до Віце-Міністра ДОМБРОВ-
СЬКОГО щоб він підписав наказ, про що було умовлено
на нараді, легалізуючи Вашу Комісію під назвою "Украї-

258
148

нська Ліквідаційна Комісія по справам інтернованих":

Одержавши таку відповідь, я негайно пішов до Віце-Міністра ДОМБРОВСЬКОГО. Був зараз же прийнятий і на аудієнції в, ясував йому становище Ліквідаційної Комісії та прохав прискорити наказ.

Пан ДОМБРОВСЬКИЙ здивувався, що ще не вийшов наказ, занотував моє прохання і обіцяв негайно перевести цю справу. На прикінці ДОМБРОВСЬКИЙ запитав про становище на Україні. Я відповів, що горить повстання. А на запит, що робить Ваш Уряд і ГОЛОВНИЙ ОТАМАН⁷, я відповів: Уряд ліквідується ГОЛОВНИМ ОТАМАНОМ, Міністри розіжжаються, Рада Республіки розпущена. Перед відходом я висловив йому за прихильне відношення до справи наших інтернованих від імени ГОЛОВНОГО ОТАМАНА і Військового Міністра подяку. На цьому розмова, яка провадилась стоючи, на протязі 5 хвилин скінчилась.

Передаючи мою розмову майже стенографічно, я зазначаю, що ніякого вітання від Вас не передавав. Жодної розмови про плани повстання, та про яку б то не було причастність до нього нашого Уряду не було. Допущення з боку нашої Делегації можливості подібної розмови мене - Військового з людиною цивільною, представником Польської Влади, для мене навіть образливе. Такий злочинний, антидержавний вчинок можна, на мій погляд, зробити лише в аномальному стані, в якому я, дякуючи Богу, не був ще ні разу.

Про своє побачення і зміст розмови я хотів в той же день докласти п. Міністру НІКОВСЬКОМУ, але на всі мої запити по телефону була відповідь, що його немає дома і тільки пізно вечером секретарь Міністра передав по телефону, що п. Міністр НІКОВСЬКИЙ може мене прийняти тільки в суботу 14/У в 11 1/2 год. ранку.

В призначений день і годину я явився до п. Міністра НІКОВСЬКОГО і після свого доповіді про аудієнцію у Віце-Міністра ДОМБРОВСЬКОГО, почув від нього докір за "сепаратний виступ", а також по якимсь "скандал", який зробив п. ДОМБРОВСЬКИЙ в Східному Департаменті М.З.С. Спростувавши обвинувачення, які мені були поставлені Міністром НІКОВСЬКИМ, я, гадаю, нарешті переконав Міністра НІКОВСЬКОГО, що я не маю ніяких бажань до сепаратних виступів по тій справі, яка доручена Делегації Урядом. Що торкається справи військової, то на підставі наказу Військового Міністра, а також вимог щоденного життя в таборах та

в дорученій мені Комісії, я примушений переводити цю справу сам, не чекаючи дозволу чи директив від Голови Делегації, але докладаючи, як це роблю увесь час про всі свої, як письмевні, так і словесні акти.

Ні дотепер, а тим більше зараз при сучасних складних обставинах я не вихожу з рамок своєї компетенції і не веду сепаратної політики.

Керуючись одержаним мною в Тарнові 12/У від Вас і п.Прем'єра Міністра директивами, а також листом Генерала БЕЗРУЧКО до Міністра ПІКОВСЬКОГО, я прийшов в сучасний мент до повного з Делегацією порозуміння, що до координації нашої діяльності.

Інцидент, який виник в приводу мого побачення з п.ДОМБРОВСЬКИМ, я рахую непорозумінням, як наслідок того, що доклад п.Міністра ПІКОВСЬКОГО про моє побачення з ДОМБРОВСЬКИМ був надісланий без запитання мене і перевірки його, а лише на підставі інформації "якогось" Урядовця з польського Міністерства Закордонних Справ, як мені заявив Посол МИХАЛІВ.

Генерал-Поручник

Зоріг. згідно Сп. Визнач.